

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR BELGIJOS KARALYSTĖS
VYRIAUSYBĖS**

S U T A R T I S
**DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ
IŠVENGIMO**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Belgijos Karalystės Vyriausybė,
siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų
išvengimo, s u s i t a r ė:

I. SUTARTIES TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis
ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių
rezidentai.

2 straipsnis
MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos
politinis padalinys ar vietos valdžia, nepriklausomai nuo to, koku būdu jie imami.

2. Pajamų mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų arba nuo pajamų
dalies, įskaitant mokesčius nuo prieaugio pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto
perleidimo, taip pat mokesčius nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Dabar esantys mokesčiai, kuriems taikoma ši Sutartis, yra būtent šie:

a) Lietuvos atveju:

- (i) juridinių asmenų pelno mokestis,
- (ii) fizinių asmenų pajamų mokestis
(toliau vadinami „Lietuvos mokesčiu“);

b) Belgijos atveju:

- (i) fizinių asmenų pajamų mokestis,
- (ii) korporacijų pajamų mokestis,
- (iii) juridinių asmenų pajamų mokestis,
- (iv) nerezidentų pajamų mokestis,
- (v) papildomi įnašai krizių atvejams,

įskaitant išankstines įmokas, nuo šių mokesčių ir išankstinių įmokų imamas papildomas
įmokas bei fizinių asmenų pajamų mokesčio priedus

(toliau vadinami „Belgijos mokesčiu“).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiams mokesčiams,
pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su dabar esančiais mokesčiais
arba vietoj jų. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet
kokius žymius pakeitimus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

II. DEFINICIJOS

3 straipsnis
BENDROS DEFINICIJOS

1. Šios Sutarties tikslams, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:

a) sąvoka „Lietuva“ reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografinė prasme – Lietuvos Respublikos teritoriją ir bet kokią kitą su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis besiribojantį plotą, kuriame Lietuva pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną ir jos nuogulus bei jų gamtinius išteklius;

b) sąvoka „Belgija“ reiškia Belgijos Karalystę; vartojant geografinė prasme, ji reiškia Belgijos Karalystės teritoriją, įskaitant teritorinę jūrą ir bet kokią kitą jūroje ar oro erdvėje esantį plotą, kuriame Belgijos Karalystė pagal tarptautinę teisę naudojasi suvereniomis teisėmis ar savo jurisdikcija;

c) sąvokos „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ reiškia Lietuvą arba Belgiją, kaip to reikalauja kontekstas;

d) sąvoka „asmuo“ apima fizinį asmenį, kompaniją ir bet kokią kitą asmenų organizaciją;

e) sąvoka „kompanija“ reiškia bet kokią korporacinę organizaciją arba bet kokią vienetą, kuris mokesčių tikslams laikomas korporacine organizacija;

f) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią Susitariančiosios Valstybės rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui;

g) sąvoka „tarptautiniai pervežimai“ reiškia bet kokius pervežimus jūrų laivu ar orlaiviu, kuriuos vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai jūrų laivas ar orlaivis kursuoja tikrai tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

h) sąvoka „kompetentingas asmuo“ reiškia:

(i) Lietuvos atveju – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą,

(ii) Belgijos atveju – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą;

i) sąvoka „nacionalas“ reiškia:

(i) bet kokią fizinį asmenį, turintį Susitariančiosios Valstybės pilietybę,

(ii) bet kokią juridinį asmenį, bendriją ar asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal Susitariančiojoje

Valstybėje galiojančius įstatymus,

(iii) Lietuvos atveju – individualią (personalinę) įmonę.

2. Susitariančiajai Valstybei bet kuriuo metu taikant Sutartį bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji tuo metu turi pagal tos Valstybės įstatymus mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, tikslams; bet kokia reikšmė, nustatyta taikomuose tos Valstybės mokesčių įstatymuose, turi prioritetą prieš reikšmę, kuri šiai sąvokai suteikiama pagal kitus tos Valstybės įstatymus.

4 straipsnis REZIDENTAS

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ reiškia bet kokią asmenį, kuris pagal tos Valstybės įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, inkorporacijos vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Sąvoka taip pat apima pačią Valstybę, jos politinius padalinius ir vietos valdžią. Bet ši sąvoka neapima jokio asmens, kuris toje Valstybėje apmokestinamas tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas apibrėžiamas taip:

a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse,

tai laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti Valstybės, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nėra vienoje Valstybėje neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, tai laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalas jis yra;

d) jeigu jis yra nacionalas abiejų Valstybių arba nėra nė vienos iš jų, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu. Jeigu tokio susitarimo nėra, tai toks asmuo nėra laikomas nė vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentu Sutarties teikiamų lengvatų pasinaudojimo tikslams.

5 straipsnis **NUOLATINĖ BUVEINĖ**

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka „nuolatinė buveinė“ reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią vykdoma visa įmonės komercinės-ūkinės veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

a) vadovybės buvimo vietą,

b) filialą,

c) įstaigą,

d) gamyklą,

e) dirbtuvę ir

f) kasyklą, naftos ar dujų gręžinį, karjerą arba bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.

3. Statybos teritorija, statybos, surinkimo ar įrangos objektas arba su tuo susijusi priežiūros ar konsultacinė veikla tik tada yra nuolatinė buveinė, jeigu tokia aikštelė, objektas ar veikla egzistuoja ilgesnį negu devynių mėnesių laikotarpį.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) įrangos naudojimo tikslai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti,

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,

c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,

d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai įmonei skirtiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba jai skirtai informacijai rinkti, laikymo,

e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo,

f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai a) – e) punktuose išvardytos veiklos bet kokiam deriniui, laikymo su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią apsprendžia toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo – bet ne toks, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas, – dirba įmonės vardu ir turi įgaliojimą įmonės vardu sudaryti sutartis Susitariančiojoje Valstybėje ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma turinčia toje Valstybėje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, jeigu tokio asmens veikla neapsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla,

kuri gali būti atliekama net per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatine buveine.

6. Įmonė nelaikoma turinčia Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę, kai ji toje Valstybėje tik užsiima komercine-ūkine veikla per brokerį, komisionierių arba bet kokį kitą nepriklausomo agento statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau kai visa ar beveik visa tokio agento veikla atliekama tos įmonės vardu ir kai tarp agento ir įmonės nusistovėjusios sąlygos skiriasi nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų asmenų, toks agentas šiame paragrafe nėra laikomas nepriklausomo agento statusą turinčiu asmeniu. Tokiu atveju taikomos 5 paragrafo nuostatos.

7. Tas faktas, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje Valstybėje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar koku kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

III. PAJAMŲ APMOKESTINIMAS

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamas turtas“ turi tokią prasmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas turtas yra, įstatymą. Šios Sutarties nuostatos, susijusios su nekilnojamoju turtu, taip pat taikomos pajamoms iš turto, papildančio nekilnojamąjį turtą, gyvulių ir įrengimų, naudojamų žemės ir miškų ūkyje, teisių, kurioms taikomos bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatos, nekilnojamojo turto uzufukto bei teisių į kintamas ar pastovias išmokas, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą ar teisę jais naudotis, ir bet kokio opciono ar panašios teisės įsigyti nekilnojamąjį turtą. Jūrų ir upių laivai bei orlaiviai nekilnojamoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. Kai kompanijos akcijų nuosavybė ar kitos korporacinės teisės kompanijoje tokių akcijų ar korporacinių teisių savininkui suteikia teisę naudotis kompanijos turimu nekilnojamoju turtu, tai pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar koku kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamas turtas yra.

5. 1, 3 ir 4 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo užsiimant individualia savarankiška veikla.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jeigu įmonė neužsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik ta jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai

kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinėi buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, užsiimanti tokia pačia ar panašia veikla tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės tikslams, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, padarytas toje Valstybėje, kur yra nuolatinė buveinė, arba kitur, tačiau tai neapima bet kokių tokių išlaidų, kurių pagal tos Valstybės įstatymą neleidžiama atimti tos Valstybės įmonėms.

4. Jeigu Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nuolatinėi buveinei priskiriamą komercinės-ūkinės veiklos pelną nustatyti proporcingai dalijant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia tai Susitariančiajai Valstybei apmokestinamąjį pelną nustatyti tokiu įprastu proporcingo dalijimo metodu; tačiau proporcingo dalijimo metodas turi būti toks, kad rezultatas atitiktų šiame straipsnyje išdėstytus principus.

5. Nuolatinėi buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius ar prekes.

6. Ankstesnių paragrafų tikslams pelnas, priskiriamas nuolatinėi buveinei, kiekvienais metais nustatomas tokiu pačiu būdu, jeigu neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptariamos atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tų straipsnių nuostatomis šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis **JŪRŲ LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS**

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniams pervežimams, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis **ASOCIJUOTOS ĮMONĖS**

1. Tuo atveju,

a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba

b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale ir kai kiekvienu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriama arba nusistovi kitokios sąlygos, negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jeigu nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Jeigu Susitariančioji Valstybė įskaito į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaitytas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirma minėtos Valstybės įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja ten mokamo šio pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys reikalui esant šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis **DIVIDENDAI**

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra kompanija, kuri tiesiogiai turi ne mažiau kaip 25 procentus dividendus mokačios kompanijos kapitalo,

b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Šis paragrafas nekeičia kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „dividendai“ reiškia pajamas iš akcijų, „jouissance“ akcijų ar „jouissance“ teisių, kalnakasybos akcijų, steigėjų akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai pareikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat kaip pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji kompanija.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė gali visiškai neapmokestinti kompanijos mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete, taip pat negali iš kompanijos nepaskirstyto pelno imti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 2 paragrafo nuostatas:

a) palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje, kurias gavo ir kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, įskaitant jos politinius padalinius ir vietos valdžią, centrinę banką ar bet kokią finansinę instituciją, nuosavybės teise pilnai priklausančią tai Vyriausybei, arba palūkanos, mokamos už paskolą, garantuotą ar apdraustą tos Vyriausybės, padalinio ar valdžios, ar valstybinės institucijos, veikiančios pagal planą eksportui skatinti, ir dėl kurios abiejų Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sutarė abipusiu susitarimu, atleidžiamos nuo mokesčio pirma minėtoje Valstybėje;

b) palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje, atleidžiamos nuo mokesčio toje Valstybėje, jeigu palūkanų faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė, o

palūkanos yra mokamos už įsiskolinimą, atsiradusį, kai tos kitos Valstybės įmonė pardavė kreditan pirmą minėtos Valstybės įmonei bet kokias prekes arba gamybinius, prekybinius ar mokslinius įrengimus, išskyrus atvejus, kai prekyba vyksta arba įsiskolinimas atsiranda tarp susijusių asmenų.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „palūkanos“ reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių pareikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, ir nuo to, ar jie turi teisę dalyvauti skolininko pelne ar ne, o būtent pajamas iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas ar skolinius įsipareigojimus. Tačiau šio straipsnio tikslams sąvoka „palūkanos“ neapima baudų už pavėluotus mokėjimus ar tų palūkanų, kurios 10 straipsnio tikslams laikomos dividendais.

5. 1, 2 ir 3 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis pareikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, efektyviai susijęs su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Palūkanos laikomos susidarančiomis Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tos palūkanos priskiriamos tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokios palūkanos laikomos susidarančiomis toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, tenkanti skoliniam pareikalavimui, už kurį ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmokų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokami kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos, mokamos už gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrengimų naudojimą,

b) 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos visais kitais atvejais.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ reiškia bet kokios rūšies išmokas, gaunamas kaip kompensaciją už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus bei filmus ar įrašus radijui ar televizijai, bet kokį patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą, arba už naudojimąsi ar už teisę naudotis gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrengimais, arba už informaciją apie gamybines, prekybines ar mokslines patirtis.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, efektyviai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsipareigojimas mokėti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinėi buveinei ar nuolatinėi veiklavietei, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, tenkanti naudojimuisi, teisei naudotis ar informacijai, už kuriuos ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmokų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMOS

1. Prieaugio pajamos, Susitariančiosios Valstybės rezidento gaunamos iš nekilnojamojo turto, kuriam taikomos 6 straipsnio nuostatos ir kuris yra kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Prieaugio pajamos, Susitariančiosios Valstybės rezidento gaunamos iš kompanijos, kurios visus aktyvus ar didžiąją jų dalį sudaro nekilnojamas turtas, kuriam taikomos 6 straipsnio nuostatos ir kuris yra kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Prieaugio pajamos, gaunamos iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinėi veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, įskaitant prieaugio pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai ar kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

4. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna iš tos įmonės tarptautiniams pervežimams naudojamų jūrų laivų ar orlaivių arba su tokių jūrų laivų ar orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

5. Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kokio turto – bet ne to, kuris minimas 1, 2, 3 ir 4 paragrafuose, – perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna už profesines paslaugas ar kitą savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jeigu jis reguliariai savo dispozicijoje neturi jo veiklai reikalingos nuolatinės veiklavietės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, tačiau tik ta jų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinėi veiklavietei. Šiam tikslui, kai fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos vienas po kito einančių mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu bet kuriais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, jis laikomas tais finansiniais metais reguliariai savo dispozicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš aukščiau nurodytos jo veiklos, kuri atliekama toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinėi veiklavietei.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

VEIKLA, SUSIJUSI SU DARBO SANTYKIAIS

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomas darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu samdomas darbas atliekamas tokiu būdu, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamas tik pirma minėtoje Valstybėje, jeigu:

a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos vienas po kito einančių mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinėi buveinei ar nuolatinėi veiklavietei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už samdomą darbą, atliekamą Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniams pervežimams naudojamame jūrų laive ar orlaivyje, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

1. Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar panašaus organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau atlyginimai, kuriuos minėti asmenys gauna atlikdami kitas funkcijas, gali būti apmokestinami remiantis atitinkamai 14 straipsnio arba 15 straipsnio nuostatomis.

17 straipsnis

ARTISTAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, t. y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą, kaip tokią kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos, kaip tokios, atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka šią veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo ar sportininko veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu jo vizitą į tą Valstybę pilnai arba didžiąją jo dalį finansuoja vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių arba jų politinių padalinių ar vietos valdžios visuomeniniai fondai. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis PENSIJOS

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praityje dirbtą samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.

2. Tačiau pensijos ir kitos pašalpos (periodiškos ar neperiodiškos), mokamos pagal Susitariančiosios Valstybės socialinės apsaugos įstatymus, gali būti apmokestinamos toje Valstybėje. Ši nuostata taip pat taikoma pensijoms ir pašalpoms, mokamoms pagal Susitariančiosios Valstybės sudarytą visuomeninę socialinės rūpybos programą.

19 straipsnis VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, bet ne pensija, kuriuos Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei ar padaliniui, ar valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

(i) yra tos Valstybės nacionalas arba

(ii) netapo tos Valstybės rezidentu tik dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Valstybei ar padaliniui, valdžiai, apmokestinama tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalas.

3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui ir kitiems panašiams atlyginimams bei pensijoms už tarnybą, susijusią su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia.

20 straipsnis STUDENTAI

Išmokos, kurias savo pragyvenimui, mokslui ar stažuotei gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos

Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirma minėtoje Valstybėje tikrai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinamos toje Valstybėje su sąlyga, kad tokios išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis

VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į šios Sutarties 4-20 straipsnių nuostatas.

2. Šio straipsnio tikslams sąvoka „veikla kontinentiniame šelfe“ reiškia bet kokią veiklą Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, susijusią su ten esančių jūros dugno ir nuogulų bei jų gamtinių išteklių tyrimu ir eksploatavimu.

3. Asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kuris užsiima veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, atsižvelgiant į 4 paragrafą, laikomas užsiimančiu komercine-ūkine veikla toje kitoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklavietę.

4. 3 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu veikla kontinentiniame šelfe užsiimama bet kuriuo dvylikos vienas po kito einančių mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis ne ilgiau kaip 30 dienų. Aukščiau minimo 30 dienų limito skaičiavimo tikslams:

a) jei asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiimantis veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, yra asocijuotas su kitu asmeniu, užsiimančiu iš esmės panašia veikla tame pačiame kontinentiniame šelfe, abiejų asmenų veiklos trukmė sumuojama, išskyrus atvejus, kai tokia veikla užsiimama tuo pačiu metu,

b) asmuo laikomas asocijuotu su kitu asmeniu, jeigu vienas iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kito valdyme, kontrolėje ar kapitale arba jeigu trečiasis asmuo ar tretieji asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja abiejų – pirma minėto asmens ir vėliau minėto asmens – valdyme, kontrolėje ar kapitale.

5. Pelnas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna perveždamas reikmenis ar darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose užsiimama veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, arba naudodamas laivus-vilkikus ar buksyrus ir kitus tokiai veiklai pagalbinus laivus, apmokestinamas tik pirma minėtoje Valstybėje.

6. Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, susijusį su veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, tačiau tik tiek, kiek tas darbas atliekamas tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe. Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik pirma minėtoje Valstybėje, jeigu samdomas darbas atliekamas darbdaviui, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, ir jo trukmė bet kuriuo dvylikos vienas po kito einančių mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų.

7. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš perleidimo:

a) tyrimo ar eksploatavimo teisių arba

b) kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio turto, naudojamo veiklai tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe, arba

c) akcijų, kurių vertę ar didžiąją jų vertės dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro tokios teisės arba toks turtas, arba tokios teisės ir toks turtas kartu paėmus, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

Šiame paragrafe sąvoka „tyrimo ar eksploatavimo teisės“ reiškia teises į aktyvus, gaunamus užsiimant veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, arba į tokių aktyvų dalį, arba į naudą iš jų.

22 straipsnis **KITOS PAJAMOS**

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidarančios, ir neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms – bet ne toms pajamoms, kurios gaunamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, – jeigu tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kurį gaunamos pajamos, efektyviai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

3. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose ir susidarančios kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, taip pat gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

IV. DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO METODAI

23 straipsnis **DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS**

1. Lietuvos atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas, kurios, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinamos Belgijoje, Lietuva, jeigu jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Belgijoje sumokėtam pajamų mokesčiui.

Tačiau tokia atimama suma bet kuriuo atveju neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos Lietuvos pajamų mokesčio dalies, priskiriamos pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Belgijoje.

2. Belgijos atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

a) Kai Belgijos rezidentas gauna pajamas, kurios, remiantis šios Sutarties nuostatomis, apmokestinamos Lietuvoje (bet ne tos, kurios minimos 10 straipsnio 2 paragrafe, 11 straipsnio 2 ir 7 paragrafuose ir 12 straipsnio 2 ir 6 paragrafuose), Belgija atleidžia tokias pajamas nuo mokesčio, bet, skaičiuodama tokio rezidento mokesčio nuo likusių pajamų sumą, gali taikyti mokesčio tarifą, kuris būtų taikomas, jeigu tokios pajamos nebūtų atleistos nuo mokesčio.

b) Atsižvelgiant į Belgijos įstatymo apie užsienyje sumokėto mokesčio atėmimą iš Belgijos mokesčio nuostatas, jei Belgijos rezidentas gauna tokių rūšių Belgijos mokesčio įstatymo tikslams bendrąsias pajamas, kaip dividendai, apmokestinami pagal 10 straipsnio 2 paragrafą ir neatleidžiami nuo Belgijos mokesčio remiantis žemiau esančiu c) punktu, palūkanos, apmokestinamos pagal 11 straipsnio 2 ar 7 paragrafą, arba atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, apmokestinami pagal 12 straipsnio 2 ar 6 paragrafą, tai Lietuvos mokesčiai, sumokėtas nuo tų pajamų, įskaitomas į Belgijos mokesčių, susijusių su tokiomis pajamomis.

c) 10 straipsnio 3 paragrafe apibrėžti dividendai, kuriuos gauna kompanija, Belgijos rezidentė, iš kompanijos, Lietuvos rezidentės, Belgijoje atleidžiami nuo korporacijų pajamų mokesčio tokiomis sąlygomis ir su tokiais apribojimais, kokius numato Belgijos įstatymas.

d) Kai, remiantis Belgijos įstatymu, nuostoliai, kuriuos patyrė Belgijos rezidento įmonė Lietuvoje esančioje nuolatinėje buveinėje, atimami iš tos įmonės pelno apmokestinimo Belgijoje tikslams, tai a) punkte numatytas atleidimas Belgijoje netaikomas šiai buveinei priskiriamai tokiai pelno už kitus mokesčius laikotarpius daliai, kuri taip pat yra atleidžiama nuo mokesčio Lietuvoje, norint kompensuoti minėtus nuostolius.

V. SPECIALIOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis NEDISKRIMACIJA

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni negu tos kitos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Asmenų be pilietybės, Susitariančiųjų Valstybių rezidentų, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu tos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją.

3. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas ir sumažinimus dėl jų civilinės padėties ar šeimyninių įsipareigojimų, kokius ji teikia savo rezidentams.

4. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 7 paragrafo arba 12 straipsnio 6 paragrafo nuostatos, nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma minėtos Valstybės rezidentui.

5. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojama, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

6. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

25 straipsnis ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali nepriklausomai nuo priemonių, numatytų tų Valstybių vidaus įstatyme, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, kompetentingą asmenį arba, jeigu jo atvejis numatytas 24 straipsnio 1 paragrafe, – į kompetentingą asmenį tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalas jis yra. Pareiškimas turi būti pateiktas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatyme nustatytus laiko limitus.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutartį.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys susitaria dėl administravimo priemonių, būtinų įgyvendinant Sutarties nuostatas, o ypač dėl įrodymų, kuriuos turi pateikti kiekvienos Susitariančiosios Valstybės rezidentai, kad galėtų kitoje Valstybėje pasinaudoti Sutartyje numatytu atleidimu nuo mokesčio ar jo sumažinimu.

5. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį.

26 straipsnis **KEITIMASIS INFORMACIJA**

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kokia reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, liečiančių mokesčius, kuriems taikoma Sutartis, nuostatas tiek, kiek apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gaunama informacija laikoma paslapyje taip, kaip ir pagal tos Valstybės vidaus įstatymus gaunama informacija, ir suteikiama tik asmenims ar institucijoms (įskaitant teismus ir administracines institucijas), dalyvaujantiems apskaičiuojant ar renkant, priverstinai išieškant ar teismo keliu persekiojant arba nagrinėjant apeliacijas dėl mokesčių, kuriems taikoma Sutartis. Tokie asmenys ar institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešų teismo procesų metu arba teisminiuose sprendimuose.

2. 1 paragrafo nuostatos jokia atveju negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

a) imtis administravimo priemonių, kurios neatitinka tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ir administravimo praktikos,

b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus arba įprastinę administravimo praktiką,

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors verslo, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (ordre public).

27 straipsnis **PAGALBA RENKANT MOKESČIUS**

1. Susitariančiosios Valstybės įsipareigoja teikti viena kitai pagalbą renkant nesumokėtus mokesčių mokėtojo mokesčius, kurių dydį galutinai nustato pagalbos prašymą pateikusių Susitariančiosios Valstybės įstatymai.

2. Tuo atveju, kai Susitariančioji Valstybė kitos Susitariančiosios Valstybės prašo surinkti mokesčius, ta kita Valstybė tokius mokesčius renka remdamasi įstatymais, taikomais renkant savo mokesčius, ir renka juos taip, lyg taip renkami mokesčiai būtų jos pačios mokesčiai; tačiau kitoje Susitariančiojoje Valstybėje tokiems prašymams surinkti mokesčius pirmenybė neteikiama.

3. Bet koks Susitariančiosios Valstybės prašymas rinkti mokesčius turi būti pateiktas kartu su tokia pažyma, kokios reikalauja tos Valstybės įstatymai, kad būtų galima galutinai nustatyti mokesčio mokėtojo nesumokėtų mokesčių dydį.

4. Kai Susitariančiosios Valstybės mokestinis ieškinys nėra galutinai nustatytas dėl tos priežasties, kad jį galima apskusti ar kitaip paveikti, tai ta Valstybė, norėdama apsaugoti savo pajamas, gali prašyti kitos Susitariančiosios Valstybės imtis savo vardu tokių laikinų apsaugos priemonių, kokių gali imtis ta kita Valstybė pagal tos kitos Valstybės įstatymus. Jeigu kita Valstybė

tokį prašymą pripažįsta, tai ta kita Valstybė imasi tokių laikinų priemonių, kurios būtų panaudotos, jeigu pirma minėtai Valstybei nesumokėti mokesčiai būtų tos kitos Valstybės mokesčiai.

5. 3 arba 4 paragrafuose aprašytą prašymą Susitariančioji Valstybė pateikia tik tada, kai mokesčių mokėtojas, kuris nesumokėjo mokesčių, neturi toje Valstybėje pakankamai turto, galinčio padengti nesumokėtus mokesčius.

6. Susitariančioji Valstybė, kurioje, remiantis šio straipsnio nuostatomis, buvo išieškoti mokesčiai, nedelsdama grąžina tai Susitariančiajai Valstybei, kurios naudai mokesčiai buvo išieškoti, taip išieškotų mokesčių sumą, kur reikia atimdama 7 b) punkte nurodytų neįprastų išlaidų sumą.

7. Susitarta, kad jeigu abiejų Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys nesusitaria kitaip, tai:

a) įprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo Susitariančioji Valstybė, padengia ta pati Valstybė,

b) neįprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo Susitariančioji Valstybė, padengia kita Valstybė ir išmoka nepriklausomai nuo sumos, kurią jos naudai išieškojo ta kita Valstybė.

Kai tik Susitariančioji Valstybė numato, kad gali turėti neįprastų išlaidų, ji apie tai informuoja kitą Susitariančiąją Valstybę ir nurodo apytikrę tokių išlaidų sumą.

8. Šiame straipsnyje sąvoka „mokesčiai“ reiškia mokesčius, kuriems taikoma Sutartis, ir apima bet kokias su jais susijusias palūkanas bei baudas.

9. 26 straipsnio 1 paragrafo nuostatos apie informacijos, kuria keičiamasi, laikymą paslapyje ir panaudojimą taip pat taikoma bet kokiai informacijai, kuri teikiama Susitariančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui remiantis šiuo straipsniu.

28 straipsnis

DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ IR KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ DARBUOTOJAI

Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų darbuotojų mokestinių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių susitarimų nuostatomis.

29 straipsnis

LENGVATŲ APRIBOJIMAS

Asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris gauna pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, negali pasinaudoti šioje Sutartyje numatytais mokesčių nuolaidomis, jeigu bet kokio asmens, susijusio su tokios pajamų rūšies atsiradimu ar buvimu, pagrindinis tikslas ar vienas iš pagrindinių tikslų yra pasinaudoti šios Sutarties teikiama nauda.

Priimdamas sprendimus pagal šį straipsnį, atitinkamas kompetentingas asmuo ar asmenys, be kitų faktorių, turi nagrinėti pajamų sumą ir prigimtį, aplinkybes, kuriomis pajamos buvo gautos, kokie buvo tikrieji šalių tikslai sudarant sandėrį, tapatybę ir rezidenciją asmenų, kurie pagal įstatymą ar faktiškai (tiesiogiai ar netiesiogiai) kontroliuoja ar yra faktiškieji savininkai (i) pajamų ar (ii) asmenų – Susitariančiosios Valstybės (Susitariančiųjų Valstybių) rezidentų, kurie yra susiję su tokių pajamų mokėjimu ar gavimu.

VI. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

30 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Susitariančiųjų Valstybių Vyriausybės praneša viena kitai, kai konstituciniai reikalavimai dėl šios Sutarties įsigaliojimo įvykdyti.

2. Sutartis įsigalioja nuo paskutiniojo iš 1 paragrafe minimų pranešimų dienos, ir jos nuostatos pradamos taikyti abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

a) mokesčių, kurie išskaitomi prie šaltinio, atveju – pajamoms, gaunamoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos,

b) kitų mokesčių atveju – pajamoms už bet kuriuos finansinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

31 straipsnis NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja tol, kol Susitariančioji Valstybė ją nutraukia. Kiekviena Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama raštišką pranešimą apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju ši Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

a) mokesčių, kurie išskaitomi prie šaltinio, atveju – pajamoms, gaunamoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos,

b) kitų mokesčių atveju – pajamoms už bet kuriuos finansinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Visa tai liudydami šią Sutartį žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta dviem egzemplioriais Briuselyje 1998 m. lapkričio 26 d. lietuvių, olandų, prancūzų ir anglų kalbomis, visiems keturiems tekstams esant vienodos galios. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU
UŽSIENIO REIKALŲ MINISTRAS
A. SAUDARGAS

BELGIJOS KARALYSTĖS
VYRIAUSYBĖS VARDU
UŽSIENIO REIKALŲ MINISTRAS
E. DERYCKE

PROTOKOLAS

Pasirašydami Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Belgijos Karalystės Vyriausybės Sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo, žemiau pasirašę asmenys susitarė dėl tokių nuostatų, kurios yra neatskiriama Sutarties dalis.

1. Dėl 4 straipsnio 3 paragrafo

Susitarta, kad 3 paragrafo antrasis sakinytis negali būti aiškinamas kaip draudžiantis Susitariančiajai Valstybei 4 straipsnio 3 paragrafe numatytiems asmenims dvigubą apmokestinimą panaikinti remiantis 23 straipsniu.

2. Dėl 6 straipsnio 2 paragrafo

Susitarta, kad sąvoka „kintamos ar pastovios išmokos, kaip kompensacija už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą ar teisę jais naudotis,“ taip pat apima ir išmokas, susijusias su gamyba iš tokių išteklių.

3. Dėl 6 straipsnio 3 paragrafo ir 13 straipsnio 1 paragrafo

Susitarta, kad visos pajamos ir prieaugio pajamos, gaunamos iš nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje tas nekilnojamas turtas yra.

4. Dėl 7 straipsnio 1 ir 2 paragrafų

Kai Susitariančiosios Valstybės įmonė kitoje Susitariančiojoje Valstybėje parduoda gaminius ar prekes arba užsiima komercine-ūkine veikla per ten esančią nuolatinę buveinę, tos nuolatinės buveinės pelnas nustatomas ne remiantis įmonės gauta visa suma, bet tik tuo atlyginimu, kuris priskiriamas pačios nuolatinės buveinės vykdytam pardavimui ar komercinei-ūkinei veiklai.

Tačiau pelnas, gaunamas parduodant tapačius ar panašius gaminius ar prekes kaip tie, kurie parduodami per tą nuolatinę buveinę, arba užsiimant kita komercine-ūkine veikla, tokia pačia ar panašia į vykdomą per tą nuolatinę buveinę, gali būti priskiriamas tai nuolatinei buveinei, jeigu įrodoma, jog pardavimas ar veikla buvo organizuoti tokiu būdu, kad būtų išvengta apmokestinimo toje Valstybėje, kurioje ta nuolatinė buveinė yra.

5. Dėl 10 straipsnio 3 paragrafo

Sąvoka „dividendai“ taip pat apima pajamas – net jeigu jos mokamos palūkanų forma, – kurios laikomos pajamomis iš akcijų pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra išmokanti kompanija.

6. Dėl 12 straipsnio

Jeigu bet kokioje Lietuvos su trečiaja valstybe, kuri yra Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) narė šios Sutarties pasirašymo metu, sudarytoje sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo Lietuva po tos dienos sutiktų išbraukti kokios nors rūšies teises ar turtą iš 3 paragrafe esančio apibrėžimo arba atleisti nuo Lietuvos mokesčio už nuosavybės teisių perleidimą Lietuvoje susidarančius atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, arba apriboti 2 paragrafe nustatytus mokesčio tarifus, toks apibrėžimas arba atleidimas, arba mažesnis tarifas automatiškai būtų taikomas taip, lyg jis būtų nustatytas atitinkamai 3 arba 2 paragrafuose.

7. Dėl 12 straipsnio 3 paragrafo

Susitarta, kad sąvoka „informacija apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį“ aiškinama remiantis Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) pajamų ir kapitalo mokesčių sutarties modelio 12 straipsnio komentaro 2 paragrafu.

8. Dėl 13 straipsnio 2 paragrafo

Susitarta, kad 2 paragrafo tikslams Susitariančiojoje Valstybėje apmokestinama tik ta prieaugio pajamų, gaunamų iš akcijų perleidimo, dalis, kuri priskiriama tų akcijų vertei, tiesiogiai ar netiesiogiai gaunamai iš toje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto.

9. Dėl 15 straipsnio 2 paragrafo

Susitarta, kad atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už savo, kaip kompanijos (bet ne kompanijos su akciniu kapitalu), kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, dalininko, veiklą, gali būti apmokestinamas remiantis 15 straipsnio nuostatomis ir taip, lyg tas atlyginimas būtų atlyginimas, kurį darbuotojas gauna už samdomą darbą, o nuoroda į „darbdavį“ būtų nuoroda į kompaniją.

10. Dėl 21 straipsnio 7 paragrafo

Susitarta, kad kitoje Susitariančiojoje Valstybėje gali būti apmokestinama tik ta Susitariančiosios Valstybės rezidento prieaugio pajamų, gaunamų iš 7 c) paragrafe minimų akcijų perleidimo, dalis, kuri priskiriama tokių akcijų vertei, tiesiogiai ar netiesiogiai gaunamai iš 7 c) paragrafe minimų teisių ar turto.

Visa tai liudydami šį Protokolą žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta dviem egzemplioriais Briuselyje 1998 m. lapkričio 26 d. lietuvių, olandų, prancūzų ir anglų kalbomis, visiems keturiems tekstams esant vienodos galios. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
UŽSIENIO REIKALŲ MINISTRAS
A. SAUDARGAS

BELGIJOS KARALYSTĖS
UŽSIENIO REIKALŲ MINISTRAS
E. DERYCKE